

Sygn. akt V KS 44/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2019 r.,
w sprawie **M. K.**

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i inne
skargi obrońcy oskarżonego
na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 8 sierpnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...)
częściowo uchylającego wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 14 grudnia 2018 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

postanowił:

- 1) oddalić skargę,**
- 2) obciążyć oskarżonego M. K. kosztami sądowymi postępowania skargowego**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 grudnia 2018r. w sprawie o sygn. akt II K (...) M. K. przypisano między innymi popełnienie czynu zakwalifikowanego z art. 207 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. oraz w zw. z art. 197 § 3 pkt 2 i § 4 k.k. w zw. z art. 197 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 1 i 2 k.k., za który wymierzono mu karę 25 lat pozbawienia wolności, którą następnie objęto karą łączną 25 lat pozbawienia wolności.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator i obrońca oskarżonego.

Oskarżyciel podniósł zarzut rażącej niewspółmierności – łagodności – wymierzonej oskarżonemu kary i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej M. K. i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2019 r. w sprawie o sygn. akt II AKa (...) uchylił wobec M. K. zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i środkach karnych i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Skargę od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając w niej obrazę przepisu art 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 454 § 3 k.p.k. polegającą na uchyleniu wyroku do ponownego rozpoznania „pomimo niewykazania zaistnienia w niniejszej sprawie okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie wobec M. K. kary dożywotniego pozbawienia wolności.

W konkluzji obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonej części wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w G. w pisemnej odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy M. K. jest bezzasadna.

Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Powiązanie tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego, ogranicza się wyłącznie do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

10 lutego 2017 r., sygn. akt IV KS 6/16). Z powyższego wynika również, że uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego musi jednoznacznie wskazywać, która z przesłanek określonych w art. 437§2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu zaskarżonego skargą wyroku, Sąd Apelacyjny jednoznacznie, w sposób odpowiadający wymogom art. 457 § 3 k.p.k., wskazał że uchylenie wyroku Sądu *meriti* było wynikiem podzielenia argumentacji przedstawionej w apelacji prokuratora (k. 52 – 54).

Przyjmując takie stanowisko, Sąd Odwoławczy nie miał możliwości wydania innego orzeczenia niż kasatoryjne, bowiem na przeszkodzie temu stał zakaz wynikający z reguły *ne peius* wyrażonej w art. 454 § 3 k.p.k. – w brzmieniu obowiązującym w czasie orzekania (przepis ten w tym zakresie został uchylony z dniem 5 października 2019 r. przez art.1 pkt 83 lit. b ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz.1694).

Jak wskazano to już na wstępie, Sąd Najwyższy podczas postępowania skargowego, ma jedynie uprawnienia do formalnego badania przyczyn uchylenia zaskarżonego wyroku. W tym przypadku, nie ulega wątpliwości, że Sąd Apelacyjny precyzyjnie wskazał powód wydania orzeczenia kasatoryjnego i mieści się on w katalogu przyczyn wskazanych w art. 437§2 k.p.k.

W tej sytuacji, skarga nie mogła być uznana za zasadną.

Z przytoczonych wyżej względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.